

**การศึกษาเจตคติต่อการเรียนรายวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ ตรีง**

**A study of student attitudes toward sustainable tourism management
courses, Suan Dusit Rajabhat University in Trang Center.**

ทัศนาวลัย ตันติเอกรัตน์^{1*}

Tussanawalai Tuntiekarat^{1*}

¹ อาจารย์, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ คณะโรงเรียนการท่องเที่ยว
และการบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรีง

¹ Lecturer, Department of Art (Tourism Industry and Hospitality), School Of Tourism
and Hospitality, Suan Dusit Rajabhat University, Trang Center

* Corresponding author, E-mail: anna.trang@hotmail.com

บทคัดย่อ

วิจัยเจตคติต่อการเรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ตรีง เพื่อศึกษาระดับเจตคติและเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาตามลักษณะส่วนบุคคลที่มีต่อการเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 2) เจตคติต่อการเรียน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เจตคติต่อการเรียนด้านพฤติกรรมมากที่สุด คือ ผู้สอนใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดี มีความพร้อมในการเข้าสอน แต่งกายสุภาพเหมาะสม เปิดโอกาสให้ซักถาม แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะต่อกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเสียสละและมีน้ำใจต่อผู้อื่น รองลงมา คือ ด้านความรู้สึกและอารมณ์ ส่งเสริมให้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา รูปแบบการสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาและในระดับมาก คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ มีสื่อเทคโนโลยีการสอนที่น่าสนใจ เสริมการเรียนรู้ความเข้าใจและทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาก่อน 3) การเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลกับเจตคติต่อการเรียน พบว่า เพศ และอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน มีเจตคติไม่แตกต่างกัน ส่วนคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา และสถานภาพของบิดามารดาที่ต่างกันมีเจตคติแตกต่างกัน

คำสำคัญ: เจตคติ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและอารมณ์ ด้านพฤติกรรม

Abstract

This research study on the attitudes of students amount of 23 persons. The objective is to study the attitudes and to compare the attitudes of students by personal characteristics Campus towards learning management by using the questionnaire to student this group. The research results showed that. 1) Bachelor of Arts student Major tourism industry and hospitality in 3rd year, mostly female, with a GPA of 2.51 to 3.00, Parental occupation is trading/private businesses and marital status of the parents is that together. 2) Attitude to learn found that overall at the highest level with attitudes towards students at most levels of behavior. The comments that teachers use language to communicate well, dressed polite and appropriate. Open the opportunity to ask for problems and comment per suggestions. Instructors are available to teach you every time, as well as encourage learners recognize the selfless and total equity to others. Secondary: The feelings and emotions encourage the learner self can respond to the needs in learning anytime and anywhere. Styles and teaching stimulate students interested in the subject, in the high level is knowledge and understanding by the media is an interesting technology. The learning content is revised each time before you start studying in the new time. 3) The results of a comparison between a personal characteristic with attitudes towards academic learning, the results showed that gender and occupation, parents' attitudes were found to be no different. But the GPA and the status of the parents showed a different attitude.

Keyword: Attitude, knowledge and understanding, feelings and emotions, behavior

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรีัง สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการ ได้ทำการเปิดสอนรายวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รหัสวิชา 3573209 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เป็นวิชาเอกบังคับ ให้สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รหัสปีการศึกษา 2554 ซึ่งในรายวิชาดังกล่าวเป็นวิชาที่มีเนื้อหา ข้อมูล สอดคล้องกับนโยบายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในปัจจุบันที่เน้นการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืน โดยนักศึกษาเป็นกลุ่มเป้าหมายที่คาดหวังว่าจะเป็นหลักในการผลักดันและเสริมสร้างให้เกิดการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวให้สมบูรณ์แก่แหล่งท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต อีกทั้งจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ที่มีความพร้อมด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยภาพรวมนั้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

(สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2555) ซึ่งผู้วิจัยได้รับประสบการณ์จากการสอนนักศึกษา กลุ่มดังกล่าว และจากการสอบถามอาจารย์ พบว่า นักศึกษายังขาดความกระตือรือร้น ความตั้งใจ และ ขาดวินัยในการเข้าเรียน โดยจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภายหน้าและการสร้างศักยภาพ ในตัวเอง ความรับผิดชอบทางด้านการทำงาน และอาจมีผลต่อคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาบุคลากร ที่จะเป็นตัวแทนหรือกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

อย่างไรก็ตามองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ เจตคติที่มีต่อ การเรียน มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ดังเช่นผลงานวิจัยของ เตือนใจ ทองดี (2549 : 24) ได้อธิบายว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด หากแต่จะชอบ หรือไม่ชอบสิ่งใดต้องภายหลัง เมื่อตนเองได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ๆ แล้ว คนในสังคมที่มีเจตคติที่ดีงาม ตามสังคมต้องการ ในวงการศึกษายังมีความจำเป็นอย่างมาก ทางโรงเรียนจึงควรศึกษาเจตคติของนักเรียน นักศึกษา หรือนิสิตที่มีต่อวิชาเรียนหรือต่อครู อาจารย์ผู้สอน เพื่อใช้ปรับปรุงแก้ไขวิธีการเรียนการสอนให้ เด็กมีเจตคติที่ดีขึ้น การมีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนจะทำให้การเรียนวิชานั้นดีขึ้น กล่าวคือ จะสามารถเรียนรู้ วิชาใด ๆ ได้ดีขึ้น หากนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในวิชานั้น ๆ และนักศึกษามีเจตคติที่ไม่ดีต่อการ เรียน ย่อมทำให้การเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ดังนั้นผู้วิจัย ต้องการศึกษাজิตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน ทั้งนี้จะทำให้ผู้วิจัยได้ ทราบถึงเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อผู้สอน ต่อเนื้อหา และลักษณะส่วนบุคคลมีส่วนเกี่ยวข้องกับเจตคติ เพื่อ จะนำไปเป็นแนวทางแก้ไข พัฒนาและปรับปรุงในการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรายวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจำแนก

ตามลักษณะส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกันมีเจตคติในการเรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แตกต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1. ความหมายของเจตคติ (Attitude)

เจตคติ มีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525:393) เป็นคำนาม หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือในภาษาอังกฤษตรงกับคำว่า Attitude ซึ่งมีรากศัพท์

มาจากภาษาลาตินว่า Aptus แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม สำหรับความหมายที่นักจิตวิทยาหรือกลุ่มผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับเจตคติได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย แต่มีสิ่งที่ตรงกันพอสรุปได้ว่า เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกภายในตัวบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อมีข้อมูลของสิ่งใดสิ่งหนึ่งส่งไปยังสมอง บุคคลจะแสดงออกเป็นพฤติกรรมสนองตอบ จึงไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง โดยพฤติกรรมที่แสดงออกจะมีลักษณะเป็นไปในทางบวก ลบ หรือเป็นกลาง และเจตคติมีความคงทนแต่ก็ยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ (ทองดี ศรีอันยู, 2555)

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งที่อาจเป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านก็ได้ (บุญเรือง ศรีเหรียญ, 2554)

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมาในทางบวกหรือทางลบหรือที่เป็นกลาง เช่น พอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือไม่มีความรู้สึกใด ๆ และบุคคลซึ่งแสดงความรู้สึกทางด้านพฤติกรรม ทั้งพฤติกรรมภายนอก ที่สังเกตได้ด้วยท่าทางหน้าตาบ่งบอกถึงความพึงพอใจ และพฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก (บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร, 2552)

2. องค์ประกอบของเจตคติ ประกอบด้วย 3 ประการ คือ (ไพโรจน์ คะเซนทร์, 2555, online)

2.1 องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) ความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความและรวมเป็นความเชื่อ

2.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) ความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้นแล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ เช่น เจตคติที่มีต่องานที่ทำ

2.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioural Component) ความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของคำว่า การเรียนรู้

การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงของบุคคลอันมีผลเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ โดยการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นเหตุทำให้บุคคลเผชิญสถานการณ์เดิมแตกต่างไปจากเดิม ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหมายถึง ทั้งประสบการณ์ทางตรงและประสบการณ์ทางอ้อม ประสบการณ์ทางตรง คือ ประสบการณ์ที่บุคคลได้พบหรือสัมผัสด้วยตนเอง (ประดินันท์ อุปรมัย, 2540 : 121)

2. ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้

บุญญลักษณ์ ตำนานจิต (2552) อ้างอิงใน อุดลย์ จาตุรงค์กุล และตลยา จาตุรงค์กุล (2546 หน้า 11-14) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม เป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นโดยเป็นที่ยอมรับจากคนรุ่นหนึ่งจนถึงอีกรุ่นหนึ่ง จะเรียนรู้วัฒนธรรมของตนเองโดยสังคมวัฒนธรรมเป็นสิ่งกำหนดความต้องการและพฤติกรรมของแต่ละบุคคล

2. ปัจจัยด้านสังคม คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเกี่ยวข้องต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคลทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว เพื่อนสนิท เพื่อนบ้าน กลุ่มบุคคลชั้นนำในสังคม เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมสถาบัน บุคคลกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม

3. ปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 อายุและวัฏจักรชีวิตครอบครัว การมีครอบครัวและอายุที่แตกต่างกันย่อมส่งผลต่อลักษณะการดำเนินชีวิต ความจำเป็น ความต้องการ รวมถึงรสนิยมที่แตกต่างกัน

3.2 อาชีพการงานของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความความต้องการที่แตกต่างกัน

3.3 โอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ เช่น รายได้ การออมทรัพย์ อำนาจการซื้อ และทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน

3.4 การศึกษาผู้ที่มีการศึกษาสูงมักมีแนวโน้มความต้องการที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

3.5 รูปแบบการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคลมักแสดงออกมาในรูปของกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ โดยรูปแบบการดำเนินชีวิตจะแสดงออกถึงตัวบุคคลนั้นมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของบุคคล

4. ปัจจัยทางจิตวิทยา บุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภค ได้แก่ การจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อทัศนคติ บุคลิกภาพ แนวความคิดของตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับหลักการและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

1. หลักการจัดแผนการเรียนการสอนที่ได้ผล (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2551)

การจัดแผนการเรียนการสอนที่ได้ผล ควรพิจารณาแผนการสอนระยะสั้นหรือแผนการสอนในแต่ละคาบเรียนให้สอดคล้องกับแผนการสอนระยะยาว ซึ่งกำหนดไว้ตามหลักสูตร ดังนี้

1.1 การให้รูปแบบการสอน พิจารณานำเสนอรูปแบบของแนวคิด หรือเนื้อหาให้ผู้เรียนสนใจในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้รูปภาพ การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ การเล่าเรื่อง การใช้กรณีศึกษา การใช้คำถาม ฯลฯ การใช้รูปแบบการสอนจะเน้นการนำเสนอที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดหรือการค้นคว้าที่ต่อเนื่อง โดยการนำเสนอแนะวิธีการจากผู้สอนเป็นตัวอย่าง

1.2 การให้ฝึกปฏิบัติ ในช่วงนี้ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติในกลุ่มย่อยกับเพื่อน ๆ หรือตามลำพัง ภายใต้การดูแลเอาใจใส่และการแนะนำของผู้สอน

1.3 การปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามแนวคิดของตนเองหรือของกลุ่ม โดยประยุกต์ความรู้และแนวคิดมาใช้ด้วยความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร (2552) ศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติของนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อรายวิชาทักษะการสื่อสารเพื่องานธุรกิจเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อรายวิชาทักษะการสื่อสารเพื่องานธุรกิจเทคโนโลยี 2. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น 3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาทักษะการสื่อสารเพื่องานธุรกิจเทคโนโลยีให้ดียิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 140 คน ผลการศึกษาพบว่า 1. ระดับของเจตคติต่อรายวิชา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี โดยพบว่านักศึกษามีเจตคติเกี่ยวกับความสามารถนำความรู้รายวิชานี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และชอบสื่อการสอนของรายวิชานี้ในระดับดีมาก 2. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในวิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อการสอนและกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนมากและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง

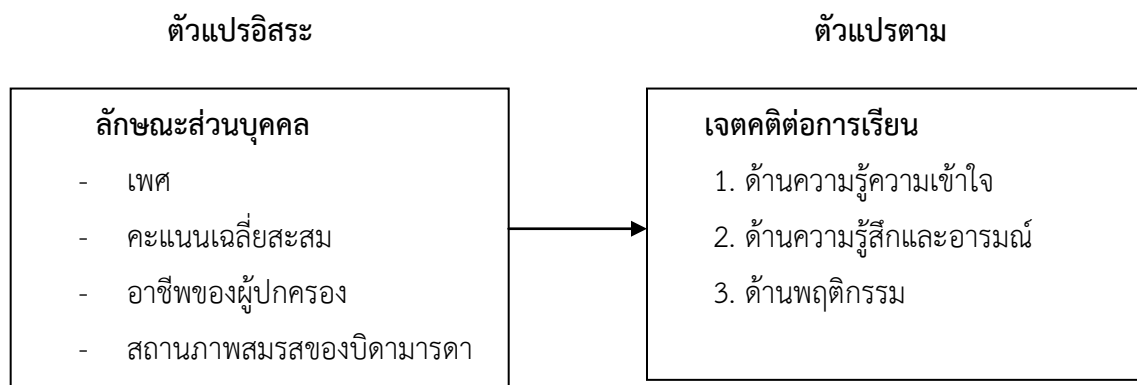
กฤษณพร ประสิทธิ์วิเศษ (2553) ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อเรียนวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคตินักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตร์ที่มีต่อการเรียนรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ จำนวน 46 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบเรียนวิชาการวางแผนเพื่อการประชาสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ วิชาหลักการประชาสัมพันธ์ และวิชาการเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์ จำนวนครั้งในการเข้าเรียน 11-16 ครั้ง ถือว่านักศึกษามีความสนใจและตั้งใจเรียนอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมในชั้นเรียนที่นักศึกษาเข้าร่วม คือ การอภิปรายกลุ่ม การนำเสนองานในชั้นเรียน และการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ส่วนกิจกรรมที่นักศึกษาต้องการ คือ การทำงานเป็นกลุ่ม มีการใช้สื่ออย่างหลากหลายไม่เน้นเฉพาะ PowerPoint อย่างเดียว นอกจากนั้น กิจกรรมอื่น ๆ เช่น การจัดนิทรรศการ, การถาม-ตอบท้ายชั่วโมง และการเชิญวิทยากรที่มีประสบการณ์จริงมาบรรยายให้ความรู้ ส่วนทัศนคติที่มีต่อการเรียนพบว่า ทัศนคติเห็นโดยรวมชอบเรียนวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ซึ่งหากพิจารณาแยกรายด้านพบว่า ด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านผู้เรียน และด้านเนื้อหาวิชา ตามลำดับ

บงกช สุทัศน์ ณ อยุธยา (2552) ศึกษาเรื่องเจตคติของนักศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ ที่เรียนวิชาการเมืองการปกครองไทย ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อวินัยด้านการตรงต่อเวลาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยด้านการตรงต่อเวลา 2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวินัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 49 คน ผลการศึกษาพบว่า เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านการตรงต่อเวลาของนักศึกษา ส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีถึงดีมาก และเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความสำเร็จทางการเรียน ในภาพรวมพบว่า นักศึกษามีเจตคติที่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จหรือให้ได้รับชัยชนะทั้งนักศึกษาที่ทำประจำและทำเป็น

บางครั้ง ส่วนนักศึกษาที่ไม่เคยทำอาจารย์ต้องกระตุ้นให้เป็นผู้ที่อยากประสบความสำเร็จ โดยเริ่มจากการได้รับคำชมเชย ในภาพรวมจะเห็นได้ว่า เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน นักศึกษามีแนวโน้มที่จะมีความพยายามทางการเรียนอย่างเต็มที่ ทำสิ่งที่ดีเหมาะสมอย่างที่ตั้งใจไว้ พยายามที่จะพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง การวางแผนการเรียนที่ดี ตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยมีข้อเสนอแนะ คือ อาจารย์ควรศึกษาระบบชาติของเพศและวัยของนักศึกษา ประกอบกับพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อวินัยด้านการตรงต่อเวลาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวให้นักศึกษาให้ความร่วมมือในการพัฒนาเจตคติที่ดีรวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับเจตคติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง จำนวน 23 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดา

ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อการเรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและอารมณ์ และด้านพฤติกรรม

3. เครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดา

ตอนที่ 2 เจตคติต่อการเรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและอารมณ์ และด้านพฤติกรรม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการเรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4. **วิธีการเก็บข้อมูล** เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่เรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โดยเก็บข้อมูลจากการทำแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของนักศึกษา เพื่อทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

5. **ระยะเวลา** คือ เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2556

6. **การวิเคราะห์ข้อมูล** การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 15 คน (ร้อยละ 65) และเป็นเพศชาย จำนวน 8 คน (ร้อยละ 35) ด้านคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 12 คน (ร้อยละ 35) รองลงมา มีคะแนนเฉลี่ยสะสม น้อยกว่า 2.50 จำนวน 8 คน (ร้อยละ 35) และมีคะแนนสะสมระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 13) ด้านอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 11 คน (ร้อยละ 48) รองลงมา มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 7 คน (ร้อยละ 30) มีอาชีพเกษตรกร/ทำสวน จำนวน 4 คน (ร้อยละ 18) และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 1 คน (ร้อยละ 4) ด้านสถานภาพของบิดามารดา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 15 คน (ร้อยละ 66) รองลงมา คือ แยกกันอยู่ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 25) และหย่าร้าง จำนวน 2 คน (ร้อยละ 9)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเจตคติต่อการเรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของนักศึกษา ในภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอยู่ในมากที่สุด ($\mu = 4.21$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านพฤติกรรม ($\mu = 4.22$) รองลงมา คือ ด้านความรู้สึกและอารมณ์ ($\mu = 4.21$) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความรู้ความเข้าใจ ($\mu = 4.20$) อยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษา จำแนกตามเพศ และอาชีพผู้ปกครอง พบว่ามีเจตคติไม่แตกต่างกัน แต่ด้านคะแนนเฉลี่ยสะสม และด้านสถานภาพของบิดามารดา พบว่า มีเจตคติแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 มีเจตคติสูงกว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 และนักศึกษาที่มีผู้ปกครองอยู่ด้วยกันมีเจตคติสูงกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่และหย่าร้าง

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการเรียนรายวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีความรู้สึกในทางบวกต่อการเรียน ทั้งนี้อาจมาจากแรงปัจจัยภายนอกช่วยเสริม เนื่องมาจากผู้สอนได้เพิ่มกิจกรรมฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งในและนอกห้องเรียน มีการใช้สื่อเทคโนโลยีช่วยเสริมการเรียนรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และมีการทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาในแต่ละครั้งโดยเปิดโอกาสในการซักถามปัญหาแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร (2552) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อรายวิชาทักษะการสื่อสารเพื่องานธุรกิจเทคโนโลยีนี้ พบว่า ระดับของเจตคติต่อรายวิชาทักษะการสื่อสารเพื่องานธุรกิจเทคโนโลยี ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี โดยพบว่านักศึกษามีเจตคติเกี่ยวกับความสามารถนำความรู้รายวิชานี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และชอบสื่อการสอนของรายวิชานี้อยู่ในระดับดีมาก รวมทั้ง ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในวิธีการจัดการเรียนการสอน สื่อการสอนและกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนมาก และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง

การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับเจตคติที่มีต่อการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ตรัง อภิปรายผลได้ดังนี้

1. เพศชายและเพศหญิงมีเจตคติต่อการเรียนวิชาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเท่ากัน เนื่องจากนักศึกษากลุ่มดังกล่าวอยู่ในกลุ่มเรียนเดียวกันและมีช่วงเวลาเรียนด้วยกันมา 3 ปี ทำให้มีความคิดเห็น ความรู้ ความเข้าใจคล้ายคลึงกันไม่แตกต่างกันมากนัก เพราะได้รับประสบการณ์ที่เหมือนกันในการเรียนการสอนของแต่ละรายวิชา

2. นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 มีระดับเจตคติสูงสุด เนื่องจากนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมที่สูง จะมีเจตคติทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ความตั้งใจเรียนที่ดีกว่าเพราะจากผลการเรียนดังกล่าว ทำให้เห็นว่าผู้ที่มีผลการเรียนดีจะมีความรู้สึกชอบ พอใจต่อการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ รัตนภรณ์ ริยะปา (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูงมีเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับดีกว่านักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง มีเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ในระดับปานกลาง และนักเรียนระดับผลการเรียนต่ำ มีเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ในระดับค่อนข้างไม่ดี

3. นักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพเกษตรกร/ทำสวน มีระดับเจตคติต่อการเรียนสูงสุด เนื่องจากการที่มีผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพดังกล่าวอาจมีรายได้น้อยกว่า หรือเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน เหมือนผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ หรือ อาชีพค้าขาย/

ธุรกิจส่วนตัว จึงทำให้นักศึกษาต้องมีความตั้งใจ ความมุ่งมั่น พากเพียรในการเล่าเรียนเพื่อให้ผลการเรียนอยู่ในระดับดี และเรียนให้จบหลักสูตร ซึ่งจะเป็นการแบ่งเบาภาระให้กับผู้ปกครอง

4. นักศึกษาที่มีผู้ปกครองอยู่ด้วยกัน มีระดับเจตคติมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของบุญญลักษณ์ ตำนานจิตร (2552) โดยกล่าวถึง ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นปัจจัยทางด้านสังคม คือ ครอบครัวจะมีบทบาทสำคัญมากที่สุดต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคล ครอบครัวเป็นกลุ่มอ้างอิงแบบปฐมภูมิที่มีอิทธิพลมากที่สุด โดยการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาจะมีผลโดยตรงกับเด็กที่ได้รับความใกล้ชิดสนิทสนมและจะได้รับการเลี้ยงดู อบรมที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำคัญที่สามารถให้ผู้ที่สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและด้านอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพื่อให้การเรียนการสอนได้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเต็มที่

คำขอขอบคุณ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จากทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และขอขอบคุณ คุณพ่อ เพื่อน ๆ บุคคลสำคัญของผู้วิจัยที่ให้คำแนะนำ สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยในทุก ๆ ด้าน จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ประโยชน์อันใดที่เกิดจากงานวิจัยนี้ ย่อมเป็นผลมาจากความกรุณาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณพร ประสิทธิ์วิเศษ. (2553). *ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อเรียนวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เตือนใจ ทองดี. (2549). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ (e-Learning) กับการเรียนรู้แบบปกติ*. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ทองดี ศรีอันอยู่. (2557). *เจตคติต่อการเรียนรู้*. ศึกษาในเทศชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3. กรุงเทพมหานคร. ค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2557 จาก <http://www.spbkk1.sesa01.go.th/attitude.pdf>
- ทองสง่า ผ่องแผ้ว. (12 ตุลาคม 2556). *การหาค่าคุณภาพเครื่องมือด้วย SPSS*. ค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2558. จาก <http://www.gotoknow.org/blog/eduresearch/69279>

- บงกช สุทัศน์ ณ อยุธยา. (2552). เจตคติของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ที่เรียนวิชาการเมืองการปกครองไทย ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อวินัยด้านการตรงต่อเวลาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.
- ประดินันท์ อุปรมัย. (2540). ชุติวิชาพื้นฐานการศึกษา (มนุษย์กับการเรียนรู้) (พิมพ์ครั้งที่ 15). นนทบุรี.
- บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร. (2552). การศึกษาเจตคติของนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีต่อรายวิชาทักษะการสื่อสารเพื่องานธุรกิจเทคโนโลยี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- บุญเรือง ศรีเหรียญ. (2554). การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ. ประทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525). เจตคติ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ไพโรจน์ คะเซนทร์. (2557). เจตคติ. ค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2557. จาก <http://www.wattoongpel.com/sarawichakarn/wichakarn/1-10/เจตคติ4.pdf>
- รัตนภรณ์ ริยะป่า. (2550). การศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน. สถาบันการศึกษาทางไกล (หลักสูตรการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้). โรงเรียนเทศบาลจามเทวี. ลำพูน.
- สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2555). ตรวจสอบผลการศึกษา. ค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2557. จาก http://www.regis.dusit.ac.th/EDUWeb/faces/eva_505.jsf
- เสาวลักษณ์ รัตน์วิซซ์. (2551). หลักการและกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ได้ผล. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.